Written by -தவேகாந ்தன ்-
Monday, 16 July 2018 13:57 - Last Updated Tuesday, 17 July 2018 14:06

மனவளி கலயைாற ்றுக ் குழுவினரின ் 19வது அரங ்காடல ் சனெ ்ற ஜுன ் 30இல ் ப ்ளாட ்டோ மார ்க ்கம ் அரங ்கில ் இரண ்டு காட ்சிகளாக நிகழ ்ந ்து முடிந ்திருக ்கிறது. கடந ்த காலங ்களபை ்போல ் பல ்துறைகளாகவும ் பல வகைகளாகவும ் மடேயைறே ்றப ்பட ்ட அரங ்க நிகழ ்வுகளாகவன ்றி இம ்முறை ஒற ்றை நாடகத ்தில ் நிகழ ்வினை அடக ்கியிருக ்கிறார ்கள ். முந ்திய அரங ்குகள ் ஏதோ அளவிலும ் வகையிலும ் மண ்ணின ் அரசியல ் சமூகப ் பின ்புல அளிக ்கைகளாக இருந ்தவளேை, இம ்முறை கலதைை ் தன ்மயைை முதன ்மபை ்படுத ்தி நடிப ்பு உடயைலங ்காரம ் காட ்சியமபை ்பு உரயைாடல ்கள ் என ஒரு பிரமாண ்டம ் தோன ்றக ்கூடிய வண ்ணம ் ஒரு முழு நீ ள நாடகம ் மடேயைறே ்றப ்பட ்டிருக ்கிறது. பார ்வயைாளர ்களின ் மிகுந ்த அபிமானத ்தபை ் பறெ ்றிருந ்ததோடு, நாடக அபிமானிகளின ் பார ்வயைிலும ் நிறவைைை ் தந ்த நாடகமாக அது இருந ்ததை மறுப ்பதற ்கில ்லை.

இந ்த நாடகத ்தை மடேயைறே ்றுவதற ்கு ஒரு துணிச ்சல ் தவேை. அது நிறயைவே மனவளிக ்காரருக ்கு இருந ்திருக ்கிறது. ஒன ்றகோல ் நூற ்றாண ்டுகளுக ்கு முற ்படச ் சம ்பவிக ்கும ் நிகழ ்வுகளை, அக ்காலகட ்டத ்து மக ்களின ் வாழ ்வியலை, பல ்வறேு மாற ்றங ்களசைை ் சந ்தித ்துவிட ்ட புதியவொரு தலமைுறயைினருக ்கு மத ்தியில ் நிகழ ்த ்திக ் காட ்டுவதானது எதிரோட ்டத ்தில ் நீ ந ்த முனவைதற ்கு நிகரானது.

அதற்குக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, நாடகம் Tragedy Comedy என எந்த வகையினுள்ளும் விமர்சகர்களால் வகைப்படுத்த முடியாதிருந்தமை. பின்னால் இது Tragic Comedyயாக வகைப்படுத்தப்பட்டாலும் முந்திய பதிவிலிருந்த ஆழம் புதிய பகுப்பைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. இரண்டு, காட்சி மாற்றமின்றி ஓரங்க நாடகம்போல் அமைந்த நிகழ்வின் காலநீட்சி. மூன்று, நவீன மேடை நாடகத்தின் எந்தவிதமான தொழில்நுட்ப அறிமுறையையும் (ஒலிவாங்கிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்த விதமுட்பட) பின்பற்றப்படாமை. ஒளி ஒலி மூலமாக காலநிலை (நாடக நிகழ்வுகளின் காலம் ஒரு கிறிஸ்துமஸ்சுக்கு முன் தினத்திலிருந்து புதுவருஷம் வரையான காலமாகும். அது நிறைந்த பனிப் பொழிவையும், குளிர் உறைவையும் கொண்டது), பகல் இரவு ஆகியன நாடகத்தில் பதிவாக முயற்சி எடுக்கப்படவேயில்லை. இந்நிலையில் பார்வையாளரை அலுத்துப் போகாதபடி நிகழ்வை நகர்த்துவதென்பது சாமான்யமான விஷயமில்லை. இருந்தும் தான் இரண்டு மணி ஐம்பது நிமிஷங்களை எடுத்திருந்த நாடகத்தின் நீட்சியில் சலிப்பே ஏற்பட்டிருக்கவில்லை.

பாத்திரங்களுக்கான தேர்விலிருந்து உடையமைப்பு ஊடாக இசையமைப்புவரை நாடகத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருந்ததுதான். ஆனால் இவை ஒரு அரங்காற்றுகையை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்ப்பதின் அம்சங்களாகும். நிறைவான அளிக்கையிலிருந்து முழுநிறைவான அளிக்கையாவதை இடறிய அம்சங்கள் எவையென விசாரிப்பதே விமர்சனத்திற்கு நியாயம் செய்யும். இனிவரும் காலங்களின் புதிய புதிய முன்னெடுப்புகளுக்கு துணைசெய்வதாகவும் அது அமையமுடியும்.

பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் உரையாடல் மொழியிலும் தனித்துவம் தெரிந்திருந்தது. நோறாவும், டாக்டர் றாங்கும், கிறிஸ்ரினாவும், நில்ஸ் குறொக்ஸ்ராட்டும், ரொர்வால்ட் ஹெல்மரும் மூலப்பிரதியைப்போலவே மொழியாக்கப் பிரதியின் உரையாடலை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அதன் சரளமும், பாத்திரங்களின் குணசித்திரங்களை மீறவோ குறையவோ செய்யாத அர்த்த பரிமாணம் கொண்ட வரிகளின் மூலம் துணியமுடிகிறது.

ஆற்றுகையின் அடியந்தமான கருத்துகோளினையோ மெய்ப்பாடுகளின் வெளிப்பாடுகளையோ மொழியாக்கத்தையோ இன்னும் சிறப்பாக உள்வாங்குவதற்கு பார்வையாளனுக்கு இந்நாடகம் குறித்த மேலும் சில விவரணைகளை முன்வைப்பது உதவியாயிருக்கலாம்.

1879இல் கென்றிக் இப்சனால் டான் - நோர்வேஜியன் மொழியில் எழுதப்பெற்ற Et Dukkehjem (A Doll's House) என்ற நாடகப் பிரதியாக்கம் மூன்று அங்கங்களைக் கொண்டதாய் டென்மார்க் றோயல் தியேட்டரில் 1879 டிசம்பர் 21இல் முதல் முறையாக மேடையேற்றப்பட்டது. அவ்வாறு அது மேடையேற்றப்பட்டபோது ஐரோப்பாவையே அதிரவைக்குமளவு அதன் முடிவுப் பகுதி, குறிப்பாக ரொர்வால்டுடன் உரையாடிவிட்டு நோறா வீட்டை நீங்கும் கணம், இருந்ததாக விமர்சகர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

[illegible]

Written by -தவேகாந்தன்-
Monday, 16 July 2018 13:57 - Last Updated Tuesday, 17 July 2018 14:06

[illegible]

[illegible]